

съ своитѣ блестящи селца разположени при политѣ ѝ. На изтокъ се синѣятъ ихтиманскитѣ планини, а на западъ — прочутитѣ сливнишки върхове

Но най хубавата гледка е на сѣверъ. Ст. Планина се издига като стѣна, по която стърчатъ редица голѣми и малки върхове. Точно срѣщу насъ тя е прѣсечена и прилича на врата, прѣзъ която ще минемъ ние и рѣка Искъръ. Отъ тамъ започва Искърското дефиле, или още наречено Искърски проломъ. . . .

Тренътъ бързо се носѣше и ние приближихме входа на дефилето. Ето навлѣзохме вжтрѣ!... По прозорцитѣ на трена се наредиха много любители, които се радваха на хубавата природа. И наистина има ли по-хубаво и по-приятно отъ тѣзи чудни картини, които се мѣняваха на всѣ